

SZARVASI ÚJSÁG

Hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 6 frt. — kr.
Félévre . . . . . 3 frt. — kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési penzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
küldendők.

A nyilt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Arpád” irodalmi és nyom-
dai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket el-
fogad Mudrony és György hirdetési irodája Barátok-
tere 3. sz. Athenaeum I. emelet; továbbá A. V.
Goldberger, servitater 3. sz. alatt.

Népünk s a közélet.

Mióta hazánkban a rendosztályok megszűntek, s minden hivatasosztály szabadon érvényesítheti magát: népünk, mely azelőtt földhöz ragadt szolga volt, kétségtelenül nagy lépéseket tett a mivelődés felé.

Egyet azonban mai napig sem tanult meg, - azt, hogy állásához képest részt kell vennie mindazon közéleti mozgalmakban, melyek a társadalmat előbbre viszik.

A nép s különösen a mi népünk a gazdasági tevékenységen túl alig érvényesíti magát a társadalomban; őrle ugyan ellehet minden kultur-mozgalom, még csak külsőleg sem érdeklődik iránta; nemhogy felkarolná. Innen van aztán, hogy a fővároson s egy két vidéki nagyvároson kívül csak úgy teng-leng minden olyan törekvés, mely meghaladja a kenyérkereset, a napszámos munka fölszínét

A vidéki színészet, a vidéki irodalom, kiseddóvás, községi szépitési törekvések, s több más efféle ágai a társadalmi tevékenységnek — legalább vidékünkön — még mindig nélkülözik a nép pártolását s csak a legszűkebb határok közt vegetálnak.

Az a vagyonos földmives, ki ezrekre menő év, jóvödelméből alig költ el háztartásra százakat; a vilá-
gért sem áldozna hetenkint pár krajczárt irodalomra, színházra; mindez ismeretlen tartomány előtt, s sze-
rinte csakis uraknak való fényűzés. Egy-egy kisedd-
ovoda, mint p. o. a szarvasi, a legrikább körülmé-
nyek közt bir csak 60—70 növendékkel; mert a
nép sajnálja gyermekeiért azt az 50 krajczárnyí
havi díjat; hiszen eljő az idő, midőn a népiskolába
ingyen küldheti a gyereket.

Szóval minden himezés-hámozás nélkül ki kell
mondanunk, hogy népünk ott fősvénykedik leginkább

krajczárjaival, hol a legnemesebb törekvésekkel áll
szemben; olyanokkal, melyek főként érdekükben indít-
tatnak.

S ez nagyon elszomorító körülmény.

Ily viszonyok közt meg kell szibbadnia minden
nemesebb törekvésnek azok részéről, kik a minden-
napi élet egyhangu, önző körén kívül szebbre, jobbra
törekednek terelni a társadalmat.

Maholnap ott leszünk, hogy a vidéki pirodalom, a
vidéki színészet, a kiseddóvás, századunk kultúrtörek-
véseinek eme kiemelkedő ágai vissza hanyatlanak a
semmiségbe, mert a nép hozzájárulása nélkül célta-
lanná; lehetlenné válnak.

Egy csekély, az ösllakossággal szemben eltör-
pülő szám az mindössze, mely efféle mozgalmat pártol
a vidéken. Oly egyének csoportja ez, kiknek a mive-
lődési törekvések pártolása mintegy vérükben van,
mert azzal születtek, mert tanítóiktól, atyáiktól örököl-
ték, még abból a korból, midőn nemcsak szellemi
szükség, de hazafiasság volt pártolni a nemzeti kul-
úrtörekvéseket.

Mindettől távol áll a nép tömege. Megtölti csürét,
szaporítja a csürhét, aztán fogára vágja a pipát —
s így krajczározza át egyik évet a másik után, s
nélkül, hogy gazdasági érdekein kívül más nemesebb
dolgot pártolna.

Szomorú viszonyok ezek valóban! Ez a tényállás.
De nem elég a bajt konstataálni, hanem gyógyszerül
is kell gondoskodni, mert különben minden marad a
régiben, vagy még rosszabbra fordul.

Szerintünk a nép nevelése van alapjában elhanya-
golva. Az a kisvárosi tanító örül ha lemorzsolja nap-
számos munkáját azzal a másfél száz gverekkel,

nem hogy figyelmeztetné őket folytonosan az élet követelményeire. Eszébe sem jut az erejét meghaladó munka közben figyelmeztetni a gyermeket, — s érintkezéseiben a tehetős szülőket is az irodalom áldásaira, a közélet követelményeire, arra, hogy a gyermek, s közvetve a szülő mintegy ambíciójának tekintse, egyik a jövőben, másik a jelenben, a művelődési törekvések pártolását.

Szerintünk minden tanítónak, minden papnak — kik a néppel folytonos érintkezésben állanak — mintegy a kultúr-törekvések ügynökeinek kellene lenniök; nem nyugodniok addig, míg az olvasást, az irodalom-pártolást ha eleintén kicsinyben is, meg nem kedveltetik a néppel; nem nyugodniok, míg a közélet pártolásra méltó intézményeit föl nem karolhatják velük; hiszen az egész pár szóba, pár lépésbe kerül. Persze könnyű dolog mindezt így papírra leírni; de nehéz ezt az apparátust megindítani!

Tény az, s pedig szomorú tény, hogy tehetős népünk alig gondol valamit a kultur-örekvésekkel; tudja ezt mindenki, a kinek része van ily törekvésekben; legjobban tudja a vidéki sajtó, melynek az volna fő-célja, hogy a nép tömege belevonassék a közélet nemesebb mozgalmába; s azt kell látnia, hogy törekvése hiú dolog.

Ez idő szerint, legalább e részben, az; de ne lankadjon azért a törekvés; maga az a csoport, mely ez idő szerint támogatja a vidéki sajtót, megérdemli az

erőkifejtést, az áldozatot, — s ezek segélyével előbb utóbb sikerülni fog megtörni ama közönyt, mely oly sajnós mérvben mutatkozik jelenleg népünknel.

Ezt orvosolni nemes hivatása a sajtónak, s a jól folytatott munka közben bizonyára jó nemzedék, melynek felnyílik a szemes belátja azt, hogy az ekeszarván túl kell néznie az embernek ha ember akar lenni a talpán.

Csarnok.

Bűcsú a házamtól.*)

Irta: Jókay Mór.

Utban állsz már te is, épen mint a gazdád,
A kinek már senki sem veheti hasznát.
Odadnak jó olesón: csak venné valaki,
Párisnak, Berlinnek, csak vándorolna ki;
Biztatják szép szóval: „ágyiő! tala ki!”

— No de én maradok, s te mégy el fölülem.
Nekem volna szárnyam, mégis te repülensz.
Porra, sárrá válhatsz, eltakarítottól,
Jó messze, a hová emberzaj nem hatol:
Verem tölteléknek; — ott nagyot alhatol.

Nem siratlak ám meg édes lakóházam!
Talállok náladnál jobbat akárhányat;

*) Jókay Mór státió-utczai házáat tudvalevőleg a főváros kisajátította mint a szabályozási vonal'ba esőt. Nagy költőnk ez alkalomból írta jelen megható költeményt, melynek végsorai ellen azonban tiltakoznunk kell.

Szerk.

T Á R S A G

Megbocsásatok ti édes ajkak . . .*)

Megbocsásatok ti édes ajkak,
Halatlan valék irántatok,
Verset irtam égő kék szemérről,
Azt mondám, hogy fényes csillagok.

Eldicsértem ringó keble báját
Pedig hányszor kísértésbe vitt! —
Dalba fontam laba könnyű léptét,
Dús hajanak barna fűrteit.

Egy-egy dal szólt minden sóhajáról,
Hő szerelmem igaz hangival,
Csak ti rólatok ti édes, edes,
Draga ajkak hallgatott a dal.

Csak ti rólatok nem zenge lantom,
Édes ajkak rólatok csupau,
Oh, pedig beh' hányszor elepedtem
Égő szomjjal enyhülés után

Oh pedig beh hányszor néztem vágyón
Szomjú a'kkal bűvös kelyhetek

*) Mutatvány szerzőnek „Babam könyve” cím alatt, most megjelent verskötetéből Budapest 1882. Aigner Lajos bizománya.

Megbocsásatok ti bűvös ajkak
Hogy még meg nem énekeltelek.

Majd ha titeket megénekellek
Az lesz az én legszebbik dalom,
De a dalt ne hallja senki, senki,
Azt a dalt majd ratok — csókolom.

MÁRKUS JÓZSEF.

A felsülés.

Pulszky Ferencz vigjátéka. Budapest, Atheneum.

Jámbor vidéki olvasó publicum! Ugyan hogy tudná, eligazodni e vigjáték sikerén, mikor azok a mindentudó ujságirók is oly egyhanguan összeveszték rajta? A Pesti napló, hetekig verte a nagy dobot a „Felsülés” mellett, míg a komoly „Egyetértés” ama hetekig nyútt rossz élczet applicalta, mondva, hogy e vigjáték a jó Pulszky papara nézve valosággal „Felsülés” volt, a „Függetlenség” elkapott gyermek pedig nem atallotta a hirhedt szélhamos Somoskeői-hez hasonlítani azt a Pulszky Ferenczet, a kit széles a nagy világ a „szellemdús öreg” nek ismer. A ki valamikor nyomdáfestéket szagolt és csak némileg is volt módjában a journalistica coulissái mögé tekinteni: az tudni fogja e feltűnő különvélemények történetét.

A magyar journalistica — a mely oly nagy garral hir-

— Hanem nem keresek; — megyek bérlakosnak ;
Nem való poéta háztulajdonosnak ;
Maradjon ő ura csak a papirosnak !

Sok hivatallal járt, most is fázom tőle ;
Adóiv, népszámla kitöltőgetője,
Rendőrségnek cseléd bejelentgetője.
Adóhivatalnak örök fizetője ;
— S mindezen dolognak hü elfelejtője.

Mégis elővesz egy-egy méla gondolat,
Mikor ugy messziről meglátom a falad,
Hosszú sáros utcán végig bandukolva.
(Egy kicsit messzire is valál kitolva ;
Ottan látszik már a Kalvária domhja.)

Hirdeti messziről, hogy kinek a háza ?
A külső falat is gyöngyön felcífrázza
Egy-egy papírfoszlány, szélben lengedező ;
A veresen „Soma“, a zöldelön „Dezső.“
— A többit zsákjába dugta a rongyszedő.

Ezek az ablakok látták azt a pompát.
A minőt Budapest nem lát századon át.
A mily hosszú utca, olyan végig zászló ;
Ezernyi ezer nép, aztán száz meg száz ló ;
Koszorú és virág csizmaszárig gázló !

Ezek az ablakok mind utcára néznek,
Kellemetes tárgyak demonstráló kéznek :
Ők szenvedének ki, mind a lizenketten.
Hogy németül szoltam a bécsi banketten.
Bevertek. — Hát azt is köszönettel vettem.

A házam „státzio“ Kálvária mentén ;
Ott áll a kapunál fülkében egy szent kép.
Áhítatos népek az egész nagy héten
Körül térdeltek, s énekeltek szépen
Németül és tótul, — s az jól esett nékem.

Valahány halottat temetőbe vittek,
Az mind az ablakom előtt ott pihent meg.
Itten végzett a pap a jámbor kimulttal.
Délutáni álmot circumdederunttal
És gyászzené mellett de sokszor aludtam !

Más zaj nem volt ; sohase láttam ily jó népet :
Rendő ide csak ugy egy ünnepnap téved.
Két kutyádinagammal örködtem e várba ;
Koldus, kéregető, özvegyasszony, árva
Tudta, hogy az ajtóm soha nincs bezárva.

S belől is csak olyan csendes volt a telked ;
A szeretet tartott össze minden lelket.
A ki benned lakott, mind hozzám tartozott,
Örömben, bumban velem megosztozott.
Ifjan jött, itt vénült, soha nem változott.

Házi állatoknak egész nemzetsége ;
Azok közt is itt benn örök volt a béke ;
Tanultak ildomot az örög gunártól.
Mikor estenden az udvaron sétaltunk,
Ugy elbeszélgetett ott tipegve hátul.

— Ezek is mehetnek most már, merre látnak
Vége van a régi falusi világnak !
Ur lesz a gazdátok ezután, nem paraszt :
Mije volt, itt-amott elhagyogatja azt ;
Hát te szép virágos kertem kire maradsz ?

deti azt, hogy egyes egyedül ő van hivatva, közvéleményt alkotni — ott, ahol kicsinyes maganédekről van szó, mindenütt beköti Themis istennőnek szemét. a ki tudvalevőleg ugyis vak. A Cicero pro domo és a vakúlj magyar egészen elfogadott jelszavak már hírlapirodalmunkban. Innen van hogy az öreg Napló és néhány kisebb lap oly hangosan kürtölte vilagga a reklámozást Pulszky vigjátéka mellett és kiáltott kigyót és békát a nemzeti színház dramabírái ellen, a kik t. i. a Felsülést brevi manu elutasították. A többi lapoknak a kik Pulszkyval összeköttetésben nem állanak, és ép ezért oly kiméretlenül irtak a darabról, szintén nincs igazuk. Nézzük miért ?!

A „Felsülés nem vigjáték — mint a hogy czimezve van, sőt egyáltalában a parbeszédék és jelenetezes daczára nem is színmű ; a dramabíró bizottságnak tehát feltétlenül igaza van.

A „felsülés“-ben nincs tartalmas cselekmény, nincsenek hatásos jelenetek, hiányzik teljesen a lelemény a drámai helyzetekben, a cselekmény folyása tunya és élettelen, az alakok nincsenek vigjátéki kedéllyel színezve, a megoldás — nem lévén a darabban semmi bonyodalom — messze előreveti árnyékát, tehát halavannya lesz és épen nem érdekfeszítő. — Hanem azért jogosan számíthat nagy figyelemre a darab, mint a s kat latott, sokat tapasztalt, tudós és ssellemes öreg urnak életismerő avatott kézzel írott — é l e t k é p e. Ha előre is lemondunk minden drámai hatasról, akkor nemcsak szorakozni fogunk, de nemes és bölcs tanusagot vonhatunk e darabból. Hiszen jól ismeri a vilag a Pulszky nevet, tudja azt, hogy ki volt Pulszky Ferencz a 40-es évek híres országgyűlési ifjusagaban, mily szép szerepet játszott a sza-

badságarczban és emigrációjában mennyire rokonszenvenessé tudta tenni a magyar nemzeti törekvéseket a művelt nyugat előtt, tudja azt, hogy az alkotmányos idő óta is nem volt olyan nemzeti, politikai, vagy tarsadalmi mozgalom, amelyben ő vezérszerepet ne játszott volna. Pulszkyt a születés, vagyon, a képzettség és kiváló szellem a nemzeti élet kiváló alakjává emelte ; ő neki egyaránt méltó helye van a mágnes kaszinóban, épen ugy, mint a parlamentben, az académiái diszülésen nem kevésbbé, mint a muzeum archivumaiban, a baltermek sima padlóján épen ugy, mint a tartalaton és népgyűléseken. Sokat tud ; egyszer (mint szellemdus emlékirataiban megjegyzi) egy biboros főpap azt mondta neki ; a nyelvtanulásról, hogy csak az első huszonkét nyelv nehéz, a többi magától jön. Pulszky meg is tanulta az e l s ő h u s z o n k e t t ő t és most már a többit is tudja.

De ő nem az a rideg német doctriener, aki az élet mozgaimaitól elvonul és tanul ösztönből, szedi magába a tudomány igazságait, mint az önetető cséplőgépe a buzakévéket : Pulszky együtt él az emberekkel és tudományának kincstára nyitva áll az egész világnak.

Pulszkynek mindig az volt a főbüszkesége, hogy ő a tarsadalomban élt, az ő messze híres salonjai nyitva allottak minden kitünőségnek ép ugy mint a hogy az ő alakja stereotyp figuraja az élelapoknak.

Az ilyen ember írhat ugyan rossz drámát, (mint ahogy Sarah Bernhard rossz szobrokat vés, ahogy Jókay rossz képeket festett és Petőfi rossz színész volt) de Pulszky — aki annyira ösmeri az életet, az emberi szívet és kedélyt — rossz művet nem írhat soha.

A „Felsülés“-ben is annyi szép és igaz gondolat van,

Örök tavasz volt itt; egy hervadt, nyílt másik,
Megtartotta zöldjét új virág nyitásig.
Nyíló virághimbó beszélét hallgattam,
Lehulló levélnek gondom állaladtam. —
Nyilhatnak, hullhatnak már ezlán miattam!

Jönnek a csákánynyal; tető és fal ledől;
Senki sem kérdezi: mi lehetett belől?
Miről gondolkoztak, a kik itten laktak?
Mi titkai voltak e csöndes falaknak?
Elmultak: utánuk még nyomot se hagytak.

A hol most dülök az íróasztalomra,
Itten megy végig a tramvay majd robogva;
A hol most a muzsák sutlognak sub rosa,
A hol a pegazus lépteit aprózza:
Elfoglalja helyét a praktikus próza.

Igy van jól! Ez illik! Ez a világ sorja,
Hogy a mi utban áll, magával sodorja.
Nem érzeltünk sokat: düljün, a mi régi!
Mi magát túlélte, fejszét, kapát néki!
Jöjjenek helyébe új kor jelenségi!

Magam is segíték, mikor lerombolják.
— Valahol elférek, hisz a világ oly tág! —
A hány köved lehull, szivemről esik le,
Irigység, kajánság benne nem botlik be,
S nem szür többé szemet a szentképes filke.

S majd jön az utókor, és azon a helyen,
A hol én mostan a kadenciát verem,
Ércztáblát emel föl, s arra lesz f-iróva,
A mi hiren, nevem nagy soká megóvja:
— „Itt van az omnibusz le- és felszállója!”

hogy ezek egyike is f-ler egy-egy elfogadott hatasos vigjátékkal; meglatszanak rajta az orosz-lankörmök!

Mily jól festi a kormánykörök egyhangu nehéz munkáját, ami iránt a nagy közönség oly halatlan, az ellenzéki hírlapok és szónoklatok nagy hatását, mint ahogy. — ugymond — a társaság halálra unja magát, ha valakit dicsérnek és végtelen jól mulat a pletykan es botrányon. Azután azt a frivol és esztelen sportot persifalja, amely ifjú szeleburdiaknál nyilvánul s a melynek célja csak az, hogy X urfi csupán azért, mert divatosan öltözködik és jó családból való: egész impertinentiával veti magát a képviselői mandátum után. És ezen kívül is mennyi életkép! Olvassátok el e művet; megérdemli.

B. A

Mr. Bloddy szive.

— Angolból. —

Mr. Bloddy szive okozta az egészet. Nem első csinye volt a mr. Bloddy szivének, de annyi all, hogy annal inkább is a legutolsó volt, mert azután már megszűnt dobogni. Különben úgy látszott, hogy mr. Bloddyak mi kifogása sem volt az egész dolog ellen. Hiszen olyan jóle kü mosoly volt az ajkan, mikor ott körülallotta a sok ember, hogy el se hitték volna halálát, ha kétségbevonhatlanul be nem lett volna bizonyítva.

— Hiszen majdnem becsületes arcza van, — szólt Tom Bussy.

— Bizony a gazembertől, kitelik, hogy még holt létére is alakoskodik.

Bar felakasztották volna, ahogy megérdemelte.

H I R E K.

— (A szarvasi regale) birtokosság tisztviselőinek három évre szóló mandátuma e hó végén lejárván: az új választások közelébb fognak megejteni. Mint értesülünk, a tisztviselői kar - a közhangulat szerint marad az eddigi, mint mely mindenben bírja a reg. birtokosság bizalmát.

— (Polezer János) postakiadó, kinek öngyilkossági kísérlete városunkban általános megdöbbenést keltett. f. hó 2-án a közkórházban - hol ápolás alá vétetett - sebei ben meghalt. Mint a hivatalos honczolás kideríté, az illető két golyót bocsátott magába, egyik a baloldali tüdőszárnyat fúrta keresztül, másik a homlokcsonton át a hátsó agyig hatolt. Daczára e halálos sérüléseknek, az illető úgyszólván haláláig eszméleténél volt, — sőt tréfálgatott is apoloival. Az általa elkövetett, mintegy 60 fitnyi sikkasztást töredelmesen bevallotta, — s ügylászott, hogy maga is reményt kötött élethen maradásához. A szerencsétlen ifjú temetése f. hó 3-án ment végbe, nagy közönség részvétele mellett.

— (A szarvasi vadász-társaság) évi rendes körvadászatát, mely a társulat kákai vadászóterületén szokott tartatni, mára tűzte ki. Kedvezőtlen idő esetén második határidőül f. hó 15-ke lett kitűzve.

— (Spöet Jeanette) temetésén, mely közrészvét mellett f. hó másodikán ment végbe. Elfer Jakab rabbi ur igen szép magyar gyászbeszédet tartott. Dicséretet érdemel a t. rabbi ur, hogy a régi előítélettel szakítva, a szarvasi izr egyház körében teljesen meghonosította a magyar szót.

— (Névmagyarosítás.) Schwarcz Adolf városunkban is előnyösen ismert lánczlanító, vezetéknévét, belügyminiszteri engedéllyel Dobos-ra magyarosította.

— (Érdekes öskori) leletekre bukkant Szlovák

Kar azért a szép kötélért, amit a nyakára burkolt.

S aztán a jó Tom zsebre dugta azt a szép kötelet; ástak a szegény Bloddynak egy gödröt, amely hat láb mély, három láb széles és hat láb hosszú volt, beletettek és ráta-posták a földet, azután otthagyták a holt embert.

... Amint mondtuk, mr. Bloddy szive már sok bajt okozott neki. Csak jó szivének köszönhetette, hogy egész Marysville megvetette. S ez nagy szó, mert Marysvilleben kevés volt a becsületes ember. Bloddy játkos volt s ez még nem lett volna nagy baj, mert így legalább volt mindig elég pénze. Az is igaz, hogy hamis játékos volt, de hat ki nem volt Maryvilleben hamis játékos? Ez se lett volna nagy baj hanem baj volt „az ő jó szive.”

Jim Doilenek, egy szép fiúnak, akit szeretett egész Marysville, egyszer az jutott eszébe, hogy játszik ő Bloddyval. Pedig az neki is, Bloddynak is kárára volt. Bloddy nyert, folyton nyert. Ez ki nem vette őt nyugalma-ból, hisz megszokta már azt. De bizony Jim Duile lazas izgatottsággal nézte, hogy söpörte zsebre Bloddy a sok aranyat. Rekedt hangon kiabalta végül:

— Mindent, mindenemet a vörös disznóra.

Utolsó pénze volt. Bloddy megkeverte a kártyát, a vörös disznó vesztett. Jim Duile felkelt, két kezével fejéhez kapott, részeg módjára antorgott odabb, aztán egy hang nélkül székére rogyott. Eddig még nem igen oly különös a dolog: ilyesmi már megtörtént Marysvilleben. De az már furcsa volt, ami ezután következett. Jim Duile ott maradt a széken, kezével eltakarva az arczat, melyen amint nemelyek mondogattak, egy pár köny is gördült alá. Bloddy odalépett Jimhez.

Jenő mezőturi városi mérnök ur a mostani árvédelmi munkálatok közben, melyeknek megőrzéséről is nyomban gondoskodott. Egy általa hozzánk beküldött gondos művi cserépedény arra enged következtetni, hogy a leletek a fejlettebb bronz korból valók, midőn az edényeket már korongon készítették. A t. mérnök urak, kiknek mostanában vidékünkön gyakran van alkalmuk a földrétegekbe tekinteni: nagy szolgálatot tesznek a régészetnek, az előforduló leletek megőrzése által.

— (P a p v á l a s z t á s.) Töt Komlóson a Zsilinszky Mihály elhalálása folytán megürrült evang. lelkészi állomásra közelébb ment végbe a jelölés. Az ottani egyház részéről (Tajdacs Pál szarvasi gymu tanár és Petrovics Soma csabai magyar lelkész s algymn. tanár; az esperesség részéről pedig Czinkoczký Márton alberti; s Linder Károly szőlős csabai lelkész jelöltettek.

(D é r e z y F e r e n c z) kondorosi hérlős községi bíró úr 7. éves fia, István, a járványos difteritisz áldozata lett. A váratlanul elhunyt kedves gyermek temetése f. hó 7-án ment végbe városunkban. A megszorodott család fájdalmát enyhítse a közrészvét.

— (O r o s h á z á n) „Orosházi ujság“ czimvel egy új társadalmi hetilap indult meg Torkos Kálmán szerkesztésében. Orosházán e szerint két lap jelenik meg, s mint halljuk, mind kettőnek van elégséges közönsége, mert ott a nép is pártolja a helyi sajtót, nem úgy, mint megyénk egyéb községeiben, hol a legnagyobb gazdáknak sem jut eszébe az ilyesmi.

— (K i r á n d u l á s F i u m é b e.) A képviselőház pénzügyi bizottsága egyik utóbbi ülésében elhatározta, hogy a Fiumében tervezett további építkezések szükségességéről a helyszínén szerez meggyőződést a bizottság tizenkét tagja a napokban indult el a déli vaspálya indóházától.

— (N a g y e s ő d) Szegeden. Klein Herman szegedi

— Jim. szolt ő rútmosolyával, vállát veregetve a megszólítottnak. Ne mondják, hogy James Bloddy gazember. Van énnekem szivem, Jim, van jó szivem. Adok neked valami abból, amit elnyertem tőled.

S ezzel belemarkolt a zsebébe, csörgetve azt a tömérdek drága sárga csikót.

— Itt egy dollar, vehetsz rájta elég wiskyt, meg egy kötelet

Volt aki nevetett ezen az élczen. Legjobban tetszett persze Bloddynak. Némelyek morogtak valamit, mintha nem inyükre való volna az egész. Jim Doile pedig felugrott.

Add ide kialtott rekedten, add ide! Ugy teszek. a mint mondtad

Bloddy elcsudalkozott, de gentleman volt s odaadta a dollart. Akkor aztan nevettek valamennyien hogy legalabb egy dollart kicsalhatott tőle szegény Jim. De bezzeg elalott a nevetésük, mikor masnap megpillantották Jimet is, a kötelet is egy tölgyfan. A hurok igazan művészileg volt vetve Jim nyakára. Akkor aztan elkezdtek szidni Bloddyt.

— Akasszátok melléje, kiabáltak.

S bizony a jó marysvilleieknek nagykedvök is kerekedett a jószívű Bloddyt lógni látni. Hisz ugy kalkuláltak jobb lesz az neki is, nekünk is. Mert arról, hogy Bloddyt valaha felakasztják, nem kételkedett senki, csak az volt bizonytalan, hol éri majd ez a tisztesség. Azért hát jobbnak vélték, ha itthonn függ majd, legalább nem lesz olyan nagy hire a dolognak, s aztán csak jobb, ha az ember a hazában hal meg. Nékik még azért lett volna javukra Bloddy felmagasztaltatása, mert így legalább nem fosztogathatta volna őket azentul is. Ezek az indokok olyan meggyőzők voltak

rőfős- és kézműárú kereskedő csődöt mondott. A tartozások összege 188.000 forint.

— (A n é m e t e s á s z á r j u b i l e u m a.) Egy berlini lap írja, hogy a német császár január 1-én különös jubileumot ült meg. Ekkor volt ugyanis 75 éve, hogy mint tíz éves fiú 1807-ben január 1-én königsbergben belépett a gyalogárda első ezredébe.

— (A z a l f ö l d) egyik jelentéktelen virágát, a bogáncköröt nagy megtiszteltetés érte. Az elite világ egy tekintélyes körének irányadó hölgyei már a közel farsangon az eddig használatban volt rózsá- és kamélia fejdisz helyett a lenézett igénytelen bogáncköröt akarják divatba hozni. Egy budapesti virágkereskedés mártékintélyes számú bogánckörvirágot szerzett be és ha a különös újítás a télen utánzásra találna, egy állandó bogánckertészelet is akar berendezni. Lám, hogy felvitte dolgát a bogánckör!

Tarkaságok.

Szép kérdés. Már édes feleségem, szöla nagy elbizottsággal bizonyos férj, én csak azt mondom, hogy mindig a férj az oka, ha neje megcsalja és mást szeret. Én az ily buta férjeket mind egy szálíg a Tiszába, vagy Dunába dobatnám. — „Kedves férjecsém“ jegyzé meg a csinos asszonyka, „tudsz jól úszni?“

— Javában csokolódzék a dandy a színigazgató fiatal nejjével, midőn a férj belépett. —

Ké — kérem én — én műkedvelő vagyok“ — mutatja be magát neki a megzavarodott Adónis. —

hogy egyhangulag elhatározták miszerint Bloddyt felakasztják. De hiába határozták el, mert Bloddy úgy odább állott, hogy hírét se hallották. A marysvilleiek hiába keresték, nem találtak sehhol.

Ez volt az első végzetes csinye a mr. Bloddy „jó szivének.“ S mivel egyik bajból lesz a másik, itt is ugy történt. Bloddy jókor reggel felkelt s Jimet ott látta a tölgyfan. Már ebből sejthette, hogy a jó marysvilleiek őt is majd ott akarják látni, lóbalódnia azon a magas fan. Mivel pedig nem akart olyan nagy felelősséget harítani az ő derék polgártársaira, engedett „jó szive“ sugallatának és kerekét oldott. Mivel pedig a maga hitvány gebéjén aligha szökhetett volna el, elszökött a más jó paripáján. Illetőleg úgy esett a dolog, hogy hamarjában nem tudta kiválogatni, melyik lesz a legjobbjik, vitt hát annyit, amennyit vihetett, kitéve magát annak a veszélynek is, hogy őt lótolvajnak tartssák. ami gentlemanre nézve nem volt épen kellemes dolog. Különben feltette magában, hogy ha csak lehet, visszaadja a jó marysvilleieknek lovaikat. Persze, hogy azok nem is sejtették ezt a jó szándékot. Csuda e hát, hogy James Bloddyt egész Amerika legnagyobb gazemberének nyilatkoztattak ki és csak azt sajnálták, hogy már jóval ezelőtt meg nem ismertették a kenderkötéllal.

... A közben mt. James Bloddy vigan tovább lovagolt, s olyan jókedvűen fütyörészgetett, mintha nem is volna a világon kötél, vagy faág. Talalkozott egy lókereskedővel

Megveszi-e a lovaimat? Marysvilleben nagy szükség-

— Különös! Szeretném tudni, miért örül dr. Z., valahányszor egyik volt pacienseinek pompás siremléket állítanak?

— Hát azért, mivel a szerzők szeretik, ha munkájuk díszesen van bekölve.

Barátok párbeszéde:

— Hát csakngyau meghalt szegény Kovács?

— Meg... Hiszen tudod, az örülésig szerette feleségét.

Mindjárt tudtam, hogy nem fogja túlélni...

— Az igaz!... És mi vitte sirba szegény barátunkat?

A bánat ugy-e?

— Nem a, egy lövönatú kocsiz gázolta el!

Házassági perpatvar:

A nő (ki a düh parokszizmusáig jutott, leirhatlan megvetéssel kiáltja férjének.)

— Ön azt állítja, hogy szeret? ... Ön! ... Ön, kit, három év óta megcsalok és ki azt még csak észre sem vette.

L. hercegnőtől egy gróf azt kérde közelebről, hogy legitimista, orleánista, bonapartista vagy köztársasági-e?

— Nekem nincs véleményem, gróf ur, csak rokonszenvem — felelé a hercegnő.

Halt lordmayer hörtönbe vettetett egy állítólagos próféta, ki Londonban mindenfelé azt beszélt, hogy ő Isten küldötte. A rajongó egy párthive elmegy a lordhoz, s beszélni óhajt vele. Mondják neki hogy nem becsálhatják be, mert a lord beteg.

volna lóra: valami gazember elloptott tőlük vagy huszat. Ezeket mindjárt eladhatja nekik. Olcsón adom.

— Igazán azt hiszi, hogy Marzsvilleben tudhatok rajtuk?

— Akaszszanak fel, ha valamennyi lovát ott nem fogják.

Megalkudtak és Bloddy „jó szive“ már most teljesen nyugodt lehetett, mert a csizsar híven elvitte azt a sok lovat Marysvilleba. Igaz, hogy ott fogták mind: csak hogy fizetni, nem fizettek érte fél fityinget se. — — —

Eltelt egy pár hónap, Marysvilleben megint kártyáztak. Mac O'Ranny adta a bankot. Annyira belehevültek a játékba, hogy észre se vették egy új vendég érkezését. Ugy látszott nem is törődött azzal, észreveszik-e vagy sem? Később oda lépett a zöld asztalhoz, végig nézett a játzókon, aztán gúnyos mosolygással dobott egy tele erszényt az asztalra.

— Ötszáz tallér a felsőre, kiáltott.

Mac O'Manl felpillantott s majd kiejtette a kezéből a kártyát.

— Bloddy, kiáltott, ördögbe is, ez Bloddy.

Ő volt, igazán ő. Ugy rajta feledtek a marysvilleiek szemeiket, hogy a játék is abba maradt.

— Ugyan, csak nem fogjátok félbehagyni miattam a

— Mondják meg mylordnak, hogy én az ég küldötte vagyok, — s Istentől hozok üzenetet neki.

Az inas megjelenti az üzenetet urának, ki a jövevényt bebocsáttatni rendeli.

Mivel lehetek önnek szolgálatára, kérdi tőle a lordmayer.

A legfőbb hatalom részéről jövök tehozzád, felel a kalandor, ki azért küldött, hogy megparancsoljam neked, bocsáttasd szabadon Atkins Jhont, az ő hű szolgáját, kit ártatlannal hörtönbe zártál.

— Te hamis proféta vagy és orezátlan hazug. telet neki a bíró, mert ha az isten bizott volna mege küld t s l. akkor a főügyészhez utasított volna; neki tudnia kell, hogy nekem nem áll hatalmamban a hörtön ajtaját felnyitatom. az a főügyészre tartozik, de igen is van hatalmam valaki ellen el fogatási parancsot adni ki, mit részedre ezennel meg is teszek, hogy a hörtönben együtt emékedjetelek isten tévedése felett, hogy rossz helyre utasított.

Hadd subiczkolom meg. Princzipálisné a fűlő minden fiához: „Te Jancsi, azt mondom neked, hogy a nevelő urnak a gyertyatartóját minden vasárnap reggel megsuroljad, mert ellenesetben a fűled nem a tiéd!“ — Egy vasárnapi napon reggel, nem győzven a mindenes fiu — ki minden reggel a lábheliket szokta kisubiczkolni — a gyertyatartó kiadását bevárni. miután a nevelő ur kivilágos kiviradtig olvasott, — e szavakkal nyitott be a nevelő ur szobájába: „Nevelő ur, tessék már kiadni azt a gyertyatartót, hadd subiczkoljam meg!“

Borjunyuzó szükség. A kökösi unitárius mester borjura tett szert. De mind a mellett, hogy aritmétikás ember volt, nem

játekot? Azt hiszem ismertek? Rajta ötszáz dollár a vörösre!

S újra megindult a játék, csak hogy most fordult a szerencse kereke és aki azelőtt mindig nyert, Mac O'Ranny folytonosan vesztett. Bloddy tönkretette a bankot. Aztán így szólott:

— Most szóljatok: intézzük el dolgainkat. Mit akartok hát tőlem?

— Fel akarunk akasztani.

— Well, jól van, megtehetitek. De mondjátok meg miért?

Lólopót fel szokás akasztani. Nem fogunk veled sokat teketóriazni. Ismerünk. Hiaba is szólsz.

Bloddy elsalványult és kezdte bánui, hogy visszajött.

De ennek is csak az ő jó szive volt az okozója. Vágyakodott az ő régi jó ismerősei után, és az ő pénzőkre.

Elitelték formaszzerűleg, régi szokás szerint. Itélete a kötél volt.

S mikor rá akarták azt hurkolni a nyakára, egy lövés dördült el. Bloddy jól célzott, a golyó az ő jó szivét találta. Ez volt utolsó csinye.

tudta felszámítani az elegendő szénát a telelésre, — úgy hogy már február havában elfogyott a takarmány. Egyszer megunván egyetlen barna bögést, melyt az ösög lánczából kicsalni, letette zsoltáros könyvét — s felmászott a borjúzástó páncsra, ezen szavakkal nyugtatta meg: „No nézdmeg, hogy nincsen egy szál széna se, hiába bögsz.“

Nyilt-tér. *)

Financz-brutalitás.

Az alábbi esetet a szarvasi financz szakaszvezető ur durvaságának jellemzéseül jónak vélem kellő elbírálás céljából közzé tenni.

Folyó hó 6-ikán 4 és 5 óra közt a szarvasi financz szakaszvezető egy közfinanczcal és egy községi esküdtel beállított

Schlesinger Mór helybeli kereskedőhöz követelve tőle dohányárulási engedélye előmutatását. A 70 évet meghaladó agg férfi — noha dohányárulási engedélye keretbe téve meg van boltjában — nem igen értvén a kérdést, kissé habozott, mire a szakaszvezető durva szavak közt összenyalábolni kezdte a dohánykészletet, hogy azt elvigye. — Ekkor Schlesinger neje közbelépven, azzal, hogy a tulajdonukat képező dohányt a cs joga az illetőnek elvinni: a financz szakaszvezető az agg nőt úgy mellbe lökte, hogy az hátra esett. Az esetről jelen levő Blonder Terecz asszony be-kéltetően közbelépven: a durva ember ot megragadta s az utcára taszította ki, úgy, hogy a nő ott elesett s erősen megsérült. — E közben az engedély előkarúlván: a bős financz azt magához vette, s társaival együtt úgy a gy j t.

Szóva az i elő e hivatos un tó a kalmával oly nagyfokú durvaságot tanusított, mely páratlan a maga nemében.

A sértett felek nem késtek az illető ellen megindítani a fenyítő eljárást; e mellett azonban alólíroft jónak vélte az esetet az nyilvánosság előtt is szellőzteteli.

Szarvason 1882 Jan. 8-án

Blonder Mór.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelő-séget a Szerk.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos:

Sipos Soma.

Közlet és központi iroda: IV. váci-utca 18. sz. „Peking városához.“
IV. kerület kigyó-tér, Fiókok: VII. ker. király-utca 17. sz.
„A theanövényhez“ a „Moszkva városához.“

DIETRICH és GOTTSCHLIG

osztr. cs. kir. és magyar kir. udvari thea- és rum-kereskedésük Budapesten. Ajánlja a téli évadra dűsan felszerelt raktárából közvetlenül importált

China Teát

7-10

legújabb 188 - 82-diki termés.

Különösen:

	frttól	frtig.
Congó legfinomabb . . . . . 1/2 kilója	2 —	3 —
Souchong	—	5 —
Orosz családi thea	3 —	4 —
Fekete orosz karavan thea	6 —	12 —
Fekete karavan virágos thea	5 —	6 —
Pecco virágos thea legfinomabb	4 —	6 —
Orosz karavan virágos thea	6.50	12 —
Udvari thea vegyíték	12 —	—
Victoria thea-vegyíték	8 —	—
Király thea-vegyíték	6 —	—
Mozkvi thea-vegyíték	5 —	—
Császár thea-vegyíték	4 —	—
Mandarin thea-vegyíték	3 —	—

Ismét eladóknaK megfelelő árleengedés.

Ismét eladóknaK megfelelő

Jamaica-rum
legfinomabb fajok, közvetlenül importálva.

1 sz. nagy üveg barna 1/2 pint	2 frt 20 kr.
1 „ közép „ „ 1/2 meszely	1 „ 10 „
1 „ kis „ „ 1/2 meszely	— „ 56 „
2 „ nagy „ „ 1/2 pint	1 „ 50 „
2 „ közép „ „ 1 meszely	— „ 75 „
2 „ kis „ „ 1/2 meszely	— „ 40 „
3 „ nagy „ „ 1/2 pint	1 „ 20 „
3 „ közép „ „ 1 meszely	— „ 60 „
3 „ kis „ „ 1/2 meszely	— „ 30 „
4 „ nagy „ „ 1 pint	1 „ 50 „
5 „ nagy „ „ 1 pint	1 „ 30 „

Brazíliai-rum

biróilag deponál védjeggyel

1 nagy botellia üvegestől 1 pint . . . . . 1 frt — kr,
1 kis „ „ 1/2 pint . . . . . — „ 35 „
Mindennemű külföldi likörök pezsgők shery francia borok, csokoládé ang. thea. sítamény, minden alakú és nagyságu thea edények.
A legcélszerűbb próbamegrendelések is pontosan teljesítetnek. Kereskedőknek megfelelő en edmen .

EREDETI FRANCZIA SÓS-BORSZESZ

Ezen általánosan ismert, Leo Vilmos által fel-talált, gyógyszer, a legjobb eredetűvel használható, minden külső vagy belső gyulladás, fejfájás és forrázás ellen, megsebesült és megcsúszott sebek, égési sebek, rákgyulladás, hólyag és szem-gyulladás ellen, fertőtisztítás, hegyőrszűőre s a t.

Ezen sós-borszesz, földrészi k és Anglia legna-gyobb tekintélvői által, mint Lido an és iól ható gyógyszer kinevezetők és valódi áca következtében legnagyobb joggal, mint sikeres gyógyszer, mely fölött, 16 év lefolyása óta, számtalan köszönő levéllel bírunk — mindenkinek ajánlható.

Gyakran előkerülő utánzás k kikerülése végett, a t ez. közönséget, biróilag letételezett üveg zalagunk és védjegyükre figyelmeztetjük.

Egy nagy üveg ára 60 kr.

Ismételadók jelentősen kevesebbet ö dnék.

Használati utasítás minden üveghez ingyen mellékeltek.
Bizományi raktárak átengedtetnek és hirdalpan közö tetnek.

Dietrich és Gottschlig,

osztr. csász. és magy. kir. udvari szállítók.

Eredeti francia Sós-borszesz kapható RETHY SANDOR urnál Szarvason.

A t. női közönség figyelmébe.

Alólírott ajánlja a t. női közönség figyelmébe dúsan berendezett

előnyomási mintáit mindennemű himzési munkákhoz.

Monogram minták a legújabb választékban alálhatók, úgyszintén mindennemű más legújabb minták is.

Tisztelettel

Fehér Poldiné,

Szarvason.

Nagytemplom-utca, Petricz-féle ház,
(T. k. Pl. J. György ur házával szemben)

Egy jó házból való fiutanonczul

felvétetik

MIKOLAY JANOS

fűzetés-késébe Szarvason.

Bérbeadási hirdetmény.

Alólírott ez... közhirre teszi,
miserint a fűteczán levő házában

egy tágas

bolthelyiség

esetleg egy szobával együtt
a mai naptól több évre bér-
beadandó.

A feltételek meg tudhatók alólí-
rott tulajdonosná.

Szarvason 1892. július 2-án

Frankó Gyula.

Számos bizonyítvány a legelső érdem érmek,
orvosi tekintélyektől, különböző kiállításokról.

Három éven át önök bonyu

Anatherin szájjviz,

Dr. POPP J. G.-től es. k. udvari fogorvos Bécsben, I. Bog-
nergasse 2.

Gyökeres gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint
szinté a szájjüreg és a foghús mindennemű betegsége ellen.
Jönak bizonyult öblögető viz az idült torokbajoknál. 1 nagy
palack 1 frt 40 kr., 1 közép 1 frt és 1 kicsi 50 kr.

NÖVÉNY FOGPORA rövid használat után a fogakat
vakító fehérré teszi anélkül, hogy ártalmára volna. Ára,
dobozonként 6 r.

ANATHERIN FOGPASTÁJA üveg szelencékben 1 frt 22 krval
jönak bizonyult fogtisztító szer.

ILLATOS FOGPASTÁJA a szájjüreg és a fogak ápolása és
fentartására a legkiválóbb szer dr. J. G. Popp 35 kr.

FOGÓLÓMA igen gyakorlati és a legbiztosabb szer a lyukas
fogaknak önölmozására. Ára dobozonként 2 frt 10 kr.

Fűszeres gyógytani növény szappanja

Dr. POPP es. k. udv. fogorvos.

Általános vélemény szerint kétségkívül az első ragot vivő ki, magának
va amennyi eféle szájnyelvi betegségeket, mer ennek előnye — gyógyítani halálát
és meglepő hatását minden oly esetben, hol, habár évek óta elhanyagolt bőr
volna is átalakítandó, gyógyítandó, — egy szappanfélé sem közelítheti meg. A bőrt
csak a nagy ajándéka mellett, valamennyi gyógyszer is magában foglalt, zélműt
és annak felületét a legszárazabb szabályszerű állapotban fentartja. Valamennyi
bőrbajok, legyenek azok: napégés, szeplő, májfolt, hanyaság, pattanás, szemölcs, korpá,
vagy a szájjüregben, a szappan használata után a szájjüreg és a fogak tisztulnak,
rittatnak, hanem a bőr egyuttal az év minden szakában fennmaradó bársony-simasá és
ruganyos puhasága és oly viruló, friss kinézésű leendő, milylen a valódi szép bőrszín
ez száj és nyelv: s megóvja azt az idő múlásával a bőrfelületen.
Ezen növény szappan, úgy mint a közönséges szappan egy dr. J. G. Popp gyapjuszövetre
dörögőve, meleg vízzel mosdással használtat; mely mosdások naponként tetszés
szerint ismételtethetnek; kiváltképp előnyös a szappan fürdőekben
is, és ott gyakran már a legnagyobb sikerrel használtatott föl. Ára darabonként 30 kr.

A t. közönség felkératik világosan Popp es. k. udv. fogorvos-
féle készítményeket kérni, s csak az olyakat fogadni el, melyek saját
védjegyommal vannak ellátva.

Kapható: Szarvason Medveczky J. és Boros K.-nál, Békésen Bened'cny
S. Debreceny K. Békés Csaba Badics A., Varságh Béla. Gyoma Krampil
Özvegye Mező Berény Urszinyi L. Orasháza Medvecky H. Mező-Tu
Somogyi L. és özv. Miklós Tóth L. Gyula Orlev L. Endrá,
oldos L., Szebest. KS Dosa B. és Ára J. L. gyógyszerárjaiban.

Hasonbérleti hirdetmény.

Méltóságos Gróf Bolza József urnak

Pusztahalászteki földbirtoka

haszonbérbe adandó.

A feltételek meg tudhatók Szarvason.

Köncz Zsigmond

uradalmi tisztartó urnál.

1—3